

[Per Dich.]

Det er da rigtigt, at vi nu har fået en kæmpemæssig centraliseret bureaukratisk overbygning. Men der er ikke sket det, at ét eneste kontor i noget af medlemslandene er blevet nedlagt som resultat af, at vi er kommet ind under Europabureaukratiet. Tværtimod ved vi, at en lang række bureaukratier i vort eget land f. eks. har måttet udvide deres mandskab endog meget betydeligt.

Til sidst i forbindelse med det, jeg har sagt om de indtryk, man får af holdningen til udenrigspolitik osv. i Europaparlamentet: jeg er sikker på, at jeg med glæde kan se frem til, at regeringen og folketinget klart og utvetydigt vil modsætte sig disse tendenser, og at regering og folketing lige så klart og utvetydigt vil støtte det af hr. Gert Petersen fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

(Kort bemærkning).

Knud Bro: Jeg beklager, at det bliver nødvendigt for mig at tage ordet for en kort bemærkning.

Hr. Per Dich sagde, at jeg skulle have stemt forskelligt i Europaparlamentet og her i parlamentet. Hvis hr. Per Dich havde fulgt lidt bedre med, ville han vide, at spørgsmålet om landbrugspriserne overhovedet ikke har været til afstemning her i parlamentet. Alene af den grund har det været umuligt for mig at stemme imod det.

Men hvis hr. Per Dich tænker på noget andet og blander tingene sammen, har han ret i, at jeg sammen med den konservative gruppe stemte i Parlamentet den aften, da vi diskuterede landbrugspriserne. Men jeg gør også opmærksom på, at hr. Scott Hopkins, som var vor gruppes ordfører, udtrykkelig sagde, at der var 2 medlemmer, der tog forbehold for nogle af detaljerne i landbrugsforhandlingerne, herunder de 2,76. Hr. Per Dich kan altså se, at vi var vel dækket ind, og hr. Per Dich skulle tænke sig lidt om en anden gang, inden han fremsætter sådanne beskyldninger.

Formanden: Hr. Per Dich har ordet for en kort bemærkning, men ellers har de pågældende jo lejlighed til at få ordet senere.

Per Dich: Jeg er frygtelig ked af det, hvis jeg kom til at sige „stemt for“. Men jeg ved, at det konservative folkeparti i markedsudvalget har accepteret det, der af regeringen kaldes en moderat højprispolitik, og jeg ved også, at hr. Knud Bro og hr. Knud Thomsen indtog den efter min mening umådelig fornuftige holdning, at de i Europaparlamentet gik ind for den stik modsatte politik.

Frode Jakobsen: Der var et helt centralt punkt i den debat, vi havde i efteråret før folkeafstemningen. Det store flertal af tilhængere hævdede med lidenskab, at EF kun var noget med økonomi og ikke bandt til en fælles udenrigspolitik, og med særlig forargelse talte man om det og slog fast, at EF aldrig kunne få noget med forsvar at gøre. Modstanderne hævdede, at det ikke kunne undgås. Jeg mener, at begivenhederne har bekræftet modstandernes påstand. Alle andre, ikke mindst den regering som vel står den danske socialdemokratiske regering nærmest, Willy Brandts, kræver denne fælles udenrigspolitik og fremhæver, at den naturligvis også må omfatte forsvaret.

Flertallets holdning herhjemme viste efter min opfattelse mangel på politisk realitetsans. Tror man da virkelig på, at de seks var ivrige for at få Danmark med, hvis man mente, at det, at Danmark kom med, betød, at vi spændte ben for alle deres store planer? Det skal jeg ikke gå i rette med ved denne lejlighed, selv om jeg mener, at det gælder til Wandsbek, når man siger, at vores udenrigspolitik finder sted i NATO, i FN, på en europæisk sikkerhedskonference og ikke i EF, hvis sandheden er den, at i EF enes man om, hvilken holdning de enkelte skal indtage inden for NATO, på sikkerhedskonferencen i Helsinki osv.

Når man taler om en politisk union, er det noget meget udflydende noget. Men jeg mener, der er sket noget, som gør det nød-